

სოციალური კაპიტალის ეკონომიკური მნიშვნელობა

ზურა გამთენაძე

თსუ ბაკალავრიატის
მე-4 კურსის სტუდენტი

რეზიუმე

ტერმინი „სოციალური კაპიტალი“ ახალი დამკვიდრებულია როგორც სოციალურ მეცნიერებებში, ასევე, ეკონომიკაში. აღნიშნულ ნაშრომში ჩვენ განვიხილავთ სოციალური კაპიტალის ფსიქოლოგიურ და სოციალურ ფაქტორებს, რომელსაც შევადარებთ ეკონომეტრიკულ და სხვა კვლევების ემპირიულ მონაცემებს, რათა შევძლოთ ვიპოვოთ კავშირი სოციალური კაპიტალის ზრდასა და ინდივიდუალურ ფინანსურ კაპიტალს შორის. პირველ მათგანში ჩვენ ვგულისხმობთ სოციალური აქტიურობების ინტენსივობას, ხოლო უკანასკნელში კი - სოციალური კაპიტალის მომხმარებლების ფინანსურ-მატერიალურ შემოსავლებს. ნაშრომის ბოლოს შეჯამებული იქნება სოციალური კაპიტალის გავლენა საქართველოს ფინანსურ მდგომარეობაზე.

საკვანძო სიტყვები: სოციალური კაპიტალი; ეკონომიკური ზრდა; რესურსების კონვერსირება; სოციალური აქტიურობა.

ძირითადი ნაწილი.

ჩვენი კვლევა ორი მიმართულებით იქნება წარმართული. ერთი მხრივ, ფსიქოლოგიური და სოციალური ასპექტები, რომლებიც ხელს უწყობს სოციალურ კაპიტალს გავლენა იქონიოს პირად და საერთო ეკონომიკურ განვითარებაზე, ხოლო მეორე მხრივ, ის სტატისტიკური მონაცემები, რომელიც ადასტურებს კავშირს საზოგადოებრივი სანარმოო რესურსების სხვადასხვა შემადგენელი ნაწილების აქტიურ გამოყენებასა და საზოგადოების წევრთა ეკონომიკური კეთილდღეობის ზრდას შორის.

სოციალურ და ფსიქოლოგიურ ფაქტორებში იგულისხმება სოციალური რესურსების ფინანსურ რესურსებში კონვერსირების

გზები. ეკონომისტები ათწლეულების განმავლობაში მსჯელობდნენ ეკონომიკური განვითარების სხვადასხვა კომპონენტებზე და მართალია, ისინი იზიარებდნენ მოსაზრებას, რომ ადამიანური ურთიერთობები მოქმედებს როგორც ინდივიდუალურ ეკონომიკური, თუმცა, მათ ამგვარი ურთიერთობების არსებობა და გავლენა ეკონომიკაზე მხოლოდ დროის მონაკვეთებზე მიაჩნდათ შესაძლებელი. კავშირი სოციალური კაპიტალის სხვადასხვა ასპექტების გამოყენებასა და ამ კაპიტალის მოსარგებლეთა შორის ირიბია, თუმცა, არსებობს. მაგალითად შეგვიძლია მოვიყვანოთ სხვადასხვა ინტერესთა ჯგუფების წევრთა რაოდენობის ზრდისა და ამ ჯგუფების სოციალური აქტიურობის კორელაცია თითოეული წევრისა თუ საზოგადოებრივი კეთილდღეობის გაუმჯობესებასთან.

სოციალური კაპიტალის გაზომვა.

სოციალური კაპიტალის რაოდენობის გაზომვა ხდება სამი მიმართულებით, რომლებიც, თავის მხრივ, მრავალ სხვადასხვა ასპექტებად იყოფიან. ესენია (ა) კავშირები (ბ) ნდობა და (გ) სამოქალაქო მდგომარეობა(civism), რომელიც ხასიათდება რაციონალური და ემოციური ზეგავლენით.

კავშირები ხასიათდება, ერთი მხრივ, მოხალისეობრივი საქმიანობების დროს ურთიერთობებით, ხოლო, მეორე მხრივ, ოჯახური, სამეგობრო და სხვა სახის სოციალიზაციით. პირველი მათგანი გულისხმობს რომელიმე ორგანიზაციის წევრობას მოხალისეობრივი საქმიანობის დროს ან იშვიათად იკვლევს ინდივიდუალურ აქტიურობას. მეორე მათგანი კი დაინტერესებულია ინდივიდების ყოველდღიურ საქმიანობაში თუ რამდენი წილია განსაზღვრული ახლობლებთან დროის გასატარებლად.

ნდობაც შესაძლოა ორ განზომილებად გავეყოთ. ერთ-ერთი იქნება ნდობა ჰორიზონტალურად, ანუ ნდობა თავად საზოგადოებაში მის წევრებს შორის, ხოლო მეორე სახის ნდობა არის ვერტიკალური, რომელიც საზოგადოების მხრიდან პოლიტიკური თუ სხვა ინსტიტუტებისადმი დამოკიდებულებებს საზღვრავს.

ზემოთ მოყვანილი საზომი ერთეულების გარდა, ეკონომისტე-

ბი ცდილობენ დაუმატონ დემოგრაფიული მახასიათებლები, კერძოდ, განათლების დონე, სამსახურის ადგილმდებარეობა, ტიპი და ინტენსივობა და ასევე ოჯახური მდგომარეობა. ეს უკანასკნელი დამატებები საშუალებას იძლევა სხვადასხვა წინაპირობებითა და სოციალური მდგომარეობით ავხსნათ ინდივიდის კავშირები, ნდობა და სამოქალაქო მდგომარეობა, რომელიც ეხმარება მას სოციალური კაპიტალის ინვესტირება მოახდინოს საზოგადოებაში და შემდეგ გამოიყენოს ის.

სოციალური და ფსიქოლოგიური ასპექტები.

სოციალური კაპიტალი ერთდროულად ბუნებრივად წარმოქმნილი და გარემო ფაქტორების ზემოქმედების შედეგია. ბუნებრივ წარმოქმნაში ხელს უწყობს ის ისტორიული და კულტურული პროცესები, რომლებმაც ჩამოაყალიბეს ეს თუ ის საზოგადოება, ხოლო გარემო ფაქტორებში კი სახელმწიფოს როლია უპირველესი. აღნიშნული ორი იმპულსი წარმოადგენს სოციალურ ასპექტებს საზოგადოებრივი კაპიტალის შექმნისა და გაძლიერებისა, ხოლო მათგან გამომდინარე და ასევე იმ შედეგების გააზრებიდან გამომდინარე, რასაც ინდივიდი ხედავს თუნდაც მცირე სოციალური კაპიტალის მოხმარებისას, ინდივიდის სურვილი, რომ კიდევ მოიხმაროს ეს რესურსი იზრდება, ეს უკანასკნელი კი ფსიქოლოგიურ ასპექტს წარმოადგენს.

მეცნიერები წლების განმავლობაში ცდილობდნენ კულტურის უგულვებელყოფას სოციალური კაპიტალის გააზრებისას და მის, როგორც უნივერსალურ ფენომენად წარმოჩენას. თუმცა, ამ მოსაზრების კრიტიკოსებს მაგალითად მოჰყავდათ იაპონიისა და იმ აზიური სახელმწიფოების მაგალითი, რომელთაც შეძლეს მიუხედავად დასავლური კულტურისგან რადიკალური სხვაობისა, შექმნათ საკმაოდ მტკიცე სოციალური კაპიტალი.

შესაბამისად, მკვლევარები ეტაპობრივად ითვალისწინებდნენ კულტურის მნიშვნელობას სოციალური კაპიტალის წარმოქმნისას. მრავალი კვლევის საფუძველზე შესაძლებელი გახდა კულტურებს შორის ისეთი სხვაობის წარმოჩინება, რომელიც ხელს უწყობს, ასე ვთქვათ, მთლიანად საზოგადოებისთვის სასარგებ-

ლო სოციალური კაპიტალის წარმოქმნას ან მხოლოდ ცალკეული ჯგუფებისთვის, რომელიც საკუთარ იდენტიფიცირებას კონკრეტული ნიშნის, მაგალითად, ეთნიკური, რელიგიური ან ნათესაური ნიშნის მიხედვით ახდენს. ამავდროულად მეცნიერებმა გამოყვეს ერთი საინტერესო მომენტი კულტურების კვლევისას. მათ განასხვავეს კულტურები, რომლებიც ახდენენ ინდივიდების ქმედებების რაციონალიზაციას ან პირიქით, ხოლო ეს ფაქტორი გავლენას ახდენს ადამიანთა ნდობის მაჩვენებელზე, როგორც ჰორიზონტალური, ისე ვერტიკალური მიმართულებით. მოცემული მახასიათებლების ღირებულებებად გადაქცევის შემდეგ, ავტომატურად ხდება სოციალური წევრების მიერ სხვა წევრების დასჯა ან წახალისება, იმის მიხედვით არ ემორჩილებიან თუ ემორჩილებიან საზოგადოებაში გავრცელებულ ნორმებს, ხოლო ეს ხელს უწყობს პოლიტიკური გადაწყვეტილებებისა და ეკონომიკური აქტიურობის სტაბილურ და ეფექტურ მუშაობას.

გაერთიანებებში წევრობის მნიშვნელობა.

სოციალური კაპიტალის ერთ-ერთი დამახასიათებელი კომპონენტი და მისი საზომი ინდივიდების მიერ სხვადასხვა გაერთიანებებში წევრობაა, რომელიც სოციალურ კაპიტალზე გავლენას ახდენს იმის მიხედვით, თუ რამდენად ბევრი ინდივიდი ჩართული ასოციაციურ საქმიანობაში, ასევე იმის მიხედვით თუ რა სახის საქმიანობებში არიან ჩართულნი. გაერთიანებებში წევრობასა და მათ საქმიანობებში მონაწილეობას ან თუნდაც ინდივიდუალურ (ინდივიდუალურში ასევე იგულისხმება, სამეგობროს, სამეზობლოს და სხვა ჯგუფური, არაფორმალური საქმიანობებიც) აქტიურობას, მეორე მხრივ, იყენებ, სოციალური ინტეგრაციის საზომად, რომელიც გავლენას ახდენს საზოგადოებაში ამა თუ იმ კონკრეტული მიზნის მისაღწევად საზოგადოების ერთიანობას, იმის ფონზე, რომ მაქსიმალურად ყველას ინტერესი არის გათვალისწინებული.

სხვადასხვა სახის გაერთიანებები არის ერთგვარი საშუალება, რომელიც, ერთი მხრივ, ვერტიკალურად მოქმედებს და მის წევრთა ინტერესების ასახვისას ცდილობს პოლიტიკის შე-

მუშაების ფორმირებაზე გავლენის მოხდენას, ხოლო, მეორე მხრივ, ჰორიზონტალურად არეგულირებს წევრებს შორის საქმიანობას, რომელიც მათ აძლევს საშუალებას დამოუკიდებლად, პოლიტიკაში ჩარევის გარეშე მიაღწიონ საკუთარი ინტერესების დაკმაყოფილებას. დასავლეთის განვითარებულ დემოკრატიებში სწორედ მრავალფეროვანი პროფილის გაერთიანებები არის ერთ-გვარი შედეგიცა და საშუალებაც უზარმაზარი სოციალური კაპიტალის არსებობისა.

დასავლური გაერთიანებების შექმნის საფუძველი.

დასავლეთში გავრცელებული სოციალური კაპიტალი გაუცნობიერებლად თუ გაცნობიერებულად დაფუძნებულია საბაზრო ეკონომიკის სისტემის ელემენტარულ პრინციპზე, ინვესტირება მომგებიან საქმიანობაში ზრდის მოგებას. სოციალურ კაპიტალში ინვესტირებას კი მკვლევარები განიხილავენ, როგორც საზოგადოებრივ ქსელებში, იგივე ასოციაციებში წევრობას. ინვესტირება არის არა თავად წევრობა, არამედ წევრობის დროს კომუნიკაციის პროცესი, როდესაც, უხეშად რომ ვთქვათ, ინდივიდები ეცნობიან „საჭირო“ ადამიანებს, უახლოვდებიან მათ და საჭირო მომენტში შეეძლება მათთვის დახმარების თხოვნა, ხოლო საერთო ძალებით და სხვა საშუალებებით ის პრობლემა, რომელიც მანამდე ინდივიდს დამოუკიდებლად უნდა გადაეჭრა, ახლა სხვებთან ერთად გვარდება.

გაერთიანებებში წევრობას სოციალური კაპიტალის მკვლევარები ეკონომიკისა და სოციალური ფსიქოლოგიის მეშვეობით ხსნიან. როდესაც ინდივიდი ხდება ამა თუ იმ გაერთიანების წევრი, ხდება რამდენიმე მნიშვნელოვანი გარდატეხა. უმთავრესი გარდატეხა დისტანციის შემცირება ინდივიდსა და ჯგუფს შორის, ხოლო დისტანციის შემცირება აქრობს გაუცხოების მომენტს, რაც ინფორმაციის გაცვლას უწყობს ხელს. ინფორმაციის გაცვლის საფუძველზე ინდივიდიც და ჯგუფიც სარგებელს იღებენ კონკრეტულ საკითხზე დამატებითი ცნობის მოპოვების შედეგად. ამასთან ერთად, დისტანციის შემცირება ზრდის ინდივიდსა და ჯგუფს შორის ნდობის მაჩვენებელსა და თანამშრომლობის

სურვილს. აღნიშნული მომენტი აშკარაა, როგორც ფორმალურ გაერთიანებებში, ასევე არაფორმალურ, სამეგობრო წრეებშიც, თუმცა, ფაქტია, რომ იმ დროისა და, შესაძლოა, ფინანსური სახსრების დახარჯვის ფონზე, რაც საჭირო გახდა გაერთიანებაში გასაწევრიანებლად, ინდივიდმა მიიღო სოციალური, მორალური და გრძელვადიან პერსპექტივაში ფინანსური მხარდაჭერაც, რამაც გაზარდა მისი შესაძლებლობები.

დასავლეთის განვითარებულ დემოკრატიებში პოლიტიკური და სამოქალაქო სოციალიზაცია ცხოვრების ყველა საფეხურზე და თითქმის ყველა სოციალურ ჯგუფში ხდება, ერთ-ერთი ასეთი ადგილი კი მოქალაქეთა გაერთიანებებია. გაერთიანებების საქმიანობებში ჩართულობის ან მათი ოფიციალური/არაოფიციალური შეხვედრებისას, მონაწილეები საუბრობენ შეუზღუდავი რაოდენობისა და სფეროს საკითხებზე, რაც ხელს უწყობს მათ შორის ინფორმაციის გაცვლას, საკითხებისადმი მიდგომის ჩამოყალიბება-დახვეწას და საშუალო და გრძელვადიან პერსპექტივაში ქმედებების განსაზღვრას.

დასავლური გაერთიანებების გავლენა ეკონომიკაზე.

დასავლურ სახელმწიფოებში სხვადასხვა სახის გაერთიანებებს პირდაპირი გავლენის მოხდენა შეუძლიათ მათ წევრთა ეკონომიურ მდგომარეობაზე. ასეთი გაერთიანებები ყველაზე ხშირად არიან პენსიონერთა, პროფესიულ კავშირთა და სხვა სახის მატერიალური ბაზის საკითხებზე შექმნილი ასოციაციები, რომელთაც უდიდესი სიტყვა ეთქმით მათს სფეროზე პოლიტიკის შემუშავების პროცესების დროს. ეკონომიკურ მახასიათებლებზე გავლენას სოციალური კაპიტალის ორი ასპექტი, ინფორმაციის ხელმისაწვდომობა და თანამშრომლობა ახდენს.

ევროპაში ღირებულებათა კვლევების ჩატარებისას, შედეგებმა აჩვენებს, რომ ინფორმაციის მიღების არაფორმალური გზები დამოკიდებულია ჰორიზონტალურ ნდობაზე, ხოლო იქ, სადაც მეტია ნდობა ერთმანეთისადმი, მაღალია თანასწორი და სპონტანური ეკონომიკური ურთიერთობებიც. (Inglehart, 2000) იმავე კვლევების საშუალებით დადგინდა, რომ იქ სადაც ერთ-

მანეთისადმი ნდობა მაღალია, დაახლოებით იმავე პროცენტულ მაჩვენებელს წარმოადგენს ინდივიდთა მინიმუმ მოხალისეობრივ ასოციაციებში განევრიანება. (იქვე) რთულია იმის მტკიცება, რომ ასოციაციებში განევრიანება არის შედეგი ნდობისა, თუ ნდობა არის შედეგი გაერთიანებებში წევრობისა.

ევროპაში ჩატარებული სხვა კვლევის შედეგად აშკარად გამოიკვეთა კორელაცია სოციალური კაპიტალის მოხმარების ინტენსივობის ზრდასა და ეკონომიკური მაჩვენებლების ზრდას შორის. ეკონომიკურ მაჩვენებლებში მკვლევარებმა გამოიყენეს მთლიანი შიდა პროდუქტი თითოეულ ადამიანზე. სოციალური ქსელების წევრების ყოველ 1%-იან ზრდაზე, მშპ თითოეულ ადამიანზე იზრდებოდა 0,002%-ით, ხოლო სოციალური კაპიტალის მოქმედებით ადამიანური კაპიტალის მოხმარების ყოველ 1%-ზე, მშპ იზრდებოდა 0,02%-ით. (Nei02)

მეორე საკითხია, როგორ ხდება ეკონომიკური მდგომარეობის გაუმჯობესება სოციალური კაპიტალის ერთ-ერთი კომპონენტის, გაერთიანებებში ჩართულობით. უმთავრესი აქ ორი მომენტი. ერთი ის, რომ წევრთა რაოდენობა განსაზღვრავს ასოციაციის სიძლიერეს, ხოლო მეორეა, რომ სწორედ სიძლიერიდან გამომდინარე, აქვს პრეტენზია გავლენა მოახდინოს პოლიტიკის შემუშავების პროცესზე. მაგალითად, ამერიკის პენსიონერთა ასოციაცია ან მასწავლებელთა კავშირი, როდესაც ქვეყანაში ნებისმიერი მიზეზის გამო იზრდება ფასები ან რეგულაციები ისე იცვლება, რომ ეს გავლენას ახდენს გაერთიანებების მსყიდველობით უნარზე, ისინი, პირველ რიგში, ლობირების, შემდგომ კი მანიფესტაციების საშუალებით ცდილობენ ან პენსიის(ხელფასების) მომატებას ან რეგულაციების შემსუბუქებას.

სოციალური კაპიტალი და საქართველოს ეკონომიკა.

საქართველოს ეკონომიკასა და სოციალურ კაპიტალს შორის კორელაციაზე კვლევები არ ჩატარებულა, თუმცა, სოციალური კვლევის ზოგიერთი ასპექტი(ნდობა, მოხალისეობრივ საქმიანობებში ჩართულობა და სხვა) გამოკვლეულია და მდგომარეობა ყველაზე უფრო ცუდია მთელ პოსტ-საბჭოთა სივრცეში. ყველაზე

ცუდი შედეგი აღმოჩნდა საკუთარი შესაძლებლობების სახელმწიფოსთან მიმართების კვლევისას, როდესაც მოქალაქეთა უდიდეს უმრავლესობას მიაჩნია, რომ ეკონომიკური საქმიანობების უმრავლესობა სახელმწიფომ უნდა გააკეთოს. ეს თითქმის პარადოქსულად არ ეთანხმება საქართველოს მოქალაქეთა ნდობას სახელმწიფოს მიმართ, რომელიც ძალიან დაბალია. ასევე დაბალია ნდობა ერთმანეთის, სხვადასხვა გაერთიანებების პარტიების მიმართ.

ზემოთქმულიდან გამომდინარე, შესაძლებელია იმის გააზრება, თუ რატომ არის მოქალაქეთა კეთილდღეობა ძალიან დაბალი. რასაკვირველია, გავლენას ეკონომიკაზე მხოლოდ სოციალური კაპიტალის ნაკლებობა არ ახდენს და ეს ისტორიული პროცესებითაცაა განპირობებული, თუმცა, უდავოა ისიც, რომ ერთმანეთისადმი ნდობის დაბალი მაჩვენებელი, მოხალისეობრივი საქმიანობების ნაკლებობა და კერძო ინიციატივები აფერხებს მცირე და საშუალო მენარმეობის განვითარებას და ეს მაშინ, როდესაც საქართველო ბიზნესის კეთების სიმარტივის მხრივ მსოფლიოში მე-15 ადგილზეა. (ბიზნესის კეთების სიახლე 2015, 2015) ამასთან ერთად საქართველოში აშკარად შეინიშნება ემოციური და ხშირად არარაციონალისტური კულტურა, რომელიც გავლენას ახდენს ეკონომიკურ ქცევებზე. თანამშრომლობის დროს უფრო მეტად ენიჭება უპირატესობა ემოციურად ახლოს მდგომ ადამიანებს, რაც ხშირად გამორიცხავს პროფესიონალიზმს და, შესაბამისად, ეკონომიკური მდგომარეობის გაუმჯობესებას.

დასკვნა

შეჯამების სახით კიდევ ერთხელ უნდა აღინიშნოს სოციალური კაპიტალის უდიდესი მნიშვნელობა ეკონომიკური განვითარების პროცესებზე 21-ე საუკუნეში. სოციალური კაპიტალი არ არის სასარგებლო მხოლოდ ინდივიდებისთვის, არამედ ის მომგებიანია მთლიანად სახელმწიფოსთვის, პოლიტიკური სისტემის ეფექტური ფუნქციონირებისთვის, შესაბამისად, სოციალური კაპიტალის გაზრდაში დაინტერესებულია სახელმწიფოც. ამას კი ის საკუთარ მიზნადაც ისახავს. საზოგადოებრივი კაპიტალის ხშირ გამოყენე-

ბასა, რაც მას კიდევ უფრო ზრდის, და ინდივიდუალურ თუ ზოგადად ეკონომიკურ განვითარებას შორის არის ამკარად დადებითი კორელაცია და ამას მრავალი კვლევა ადასტურებს, რომელიც ევროპაში ჩატარდა. მართალია საქართველოს ეკონომიკის განვითარებისთვის მხოლოდ სოციალური კაპიტალი არ იქნება საკმარისი, თუმცა, მისი გამრავალფეროვნება და გაზრდა, ნამდვილად იმოქმედებს, როგორც თითოეული მოქალაქის კეთილდღეობაზე, ასევე მთლიანად ქვეყნის ეკონომიკურ მაჩვენებლებზე.

REFERENCES:

1. Bowles, S., Gintis, H., & Osborne, M. (2001). The Determinants of Earnings: A Behavioral Approach. *Journal of Economic Literature*, pp. 1137-1176.
2. Fedderke, J., Luiz, J., & Kadt, R. d. (1999). Economic Growth and Social Capital: A Critical Reflection. *Theory and Society*, pp. 709-745.
3. Glaeser, E. L., Laibson, D. I., Scheinkman, J. A., & Soutter, C. (2000). Measuring trust. *Quarterly Journal of Economics*, pp. 811-846.
4. Glaeser, E., Laibson, D., & Sacerdote, B. (2002). An Economic Approach to Social Capital. *The Economic Journal*, pp. F437-F458.
5. Hamilton, K. (2006). *Where is the wealth of nations?: measuring capital for the 21st century*. Washington DC: World Bank Publications.
6. Helliwell, J., & Putnam, R. (1995). Economic Growth and Social Capital in Italy. *Eastern Economic Journal*, pp. 295-307.
7. Inglehart, R. (2000). *World Values Surveys and European Values Surveys, 1981-1984, 1990-1993, and 1995-1997*. Michigan: Inter-university Consortium for Political and Social Research.
8. Lazear, E. P. (1995). Culture and language. *National Bureau of Economic Research*.
9. Neira, I., Vázquez, E., & Portela, M. (2009). An Empirical Analysis of Social Capital and Economic Growth in Europe (1980-2000). *Social Indicators Research*, pp. 111-129.
10. Rotberg, R. (2014, March 19). China's trade with Africa at re-

cord high.

11. Schyns , P., & Koop, C. (2010). Political Distrust and Social Capital in Europe and the USA. *Social Indicators Research*, pp. 145-167.

12. Thaler, R. (1994). *Quasi rational economics*. Russell Sage Foundation.

13. (2015, June). http://www.economy.ge/uploads/ek_ciprebshi/reitingebi/reitingebi_geo/Doing_Business_2015_geo_1.pdf

ECONOMIC DEFINITION OF THE SOCIAL CAPITAL

Zura Gamtenadze

Bachelor Students of TSU,

Third and Fourth Year.

RESUME

The term of Social Capital is newly established in social sciences and economics. In this working we discuss the social and psychological parts of Social Capital and additionally, using the econometrical and empirical results of previous researches, we attempt to find correlation between the growth of Social Capital and Individual Financial Capital. By the Growth of Social Capital we mean the intensity of social activities and by the Individual Financial Capital we imply the Financial Income of Users of Social Capital. The working will be ended by the discussion of Georgian Social Capital and it's impact on Georgians Financial Conditions.

Keywords: Social capital; Economic Growth; Resources Conversion; Social Activity .